De ſapientia mulierum.

Sapientes debent eſſe mulieres
- Filialē inducentes exhortationem
- Coniugalem exercētes opationem
- Vidualē ſuſtinentes deſolationem
- Virginalem offerentes illibatōnem
- Corporalem impedientes violatōnem

Apientes mulieres ſunt que filios ſuos inſtruūt ⁊ eos bene curant. Nam zara bene ꝓcurans intellexit ludū iſmahel cum filio ſuo yſaac non eſſe bonum ⁊ voluit dominus ꝙ abraham acquieſceret volūtati eius. Gen̄. xxi. Rebecca fuit valde argumentoſa ad inſtruendum iacob vt haberet benedictōnem. Ge. xxvij Caute etiam docuit rebecca iacob abſentare ſe ab ira fratris ſui. Gen̄. xxviij. Berſabee mater ſalomonis ſapienter verba propoſuit vt filius eius regnaret. iij. Regum. j. Vna illarum mulierum meretricum ſapienter allegauit ſalomoni regi vt filius eius non diuideret̄. iij. Regū. iij. Mulier ſunamitis prudent̄ noluit propter gyezi dimittere heliſeum vt ſuſcitaret filium. iiij. Regum. iiij. Sapientes debent eſſe mulieres ꝯiugate. et prudenter viris ⁊ alijs reſpondere. nam delbora vxor laphidoch ſapiēter docuit barach populum liberare d̄ inimicis. Iudi. v. Anna vxor helchane ſapienter ſe excuſauit coram heli ſacerdote. pri. Regum. j. Abigail vxor nabal ꝑ ſapientiaꝫ ⁊ eloquentiam ſuam liberauit virum ſuum a morte. j. Regū. xxv. cap̄. Olda vxor ſellum ſapienter cōfortauit iozíam ⁊ populo vētura mala predixit. iiij. Regum. xxij Heſter vxor aſſueri regis cū

ſapienti cautela fecit peticio-
nem ſuam regi. Heſter ſepti
mo. Elizabeth vxor zacharie
ſapienter recogitauit aduen
tum matris filij dei. Luce. j.
Vxor pilati ſapienter locuta
eſt ꝛ prudenter egiſſet pilat⁹
ſi ei credidiſſet Math. xxvij

Sapientia debet eſſe in vi
duis ad inſtruendum alias.
nam aſtuta fuit noemi vidu
a docens ruth nurum ſuam
alienigenam quomodo nube
re poſſet booz nobili ꝛ poten-
ti Ruth. iij. Mulier vidua
thecuites ſapienter inſtruxit
dauid vt filium reuocaret ex
ulem. ſecundi Regum. xiij.
Regina ſaba que poſt mor-
tem viri regnabat venit vide
re ſapientiam ſalomōis ꝛ diſ
cere. iij. Regum decimo cap̄.
Miram prudentiam ꝛ ↄſtan
ciam oſtendit Judith popu-
lum ꝛ holofernem occidendo
Judith. viij. capitulo.
Sapientes multum debent
eſſe virgines in orādo. loquē
do ꝛ conuerſando. Nam zara
filia raguelis ſapienter domi
num rogauit. vt eum ab op-
probrio liberaret Thobie. iij.
capitulo Tam tacendo ꝙ lo
quendo beatam virginem pa
tet fuiſſe prudentem. Nam
parum ꝛ cum paucis locuta
eſt vt alias filias inſtrueret.
Nam locuta eſt primo cum
angelo diſcrete querendo. ꝛ
diſcretius acquieſcendo quo
modo fiet iſtud quoniam vi-
rum non cognoſco. Ecce an-
cilla domini. Luce primo ꝛ
ſecundo. Locuta eſt cum ely
zabeth eam ſalutando. Et no
ta ꝙ poſt magnas laudes eli
zabeth nihil reſpondit. ſed de
um laudans dicens Magni
ficat anima mea dominum.
ꝛ exultauit ſpūs meus ī deo
ſalutari meo. Luce primo.
Tercio locuta eſt cum filio.
dulciter interrogando. Fili
quid feciſti nobis. ſic pater
tuus ꝛ ego dolentes querreba
mus te Luce. ij. Quarto lo-
cuta eſt cum filio dulciter in
terpellando pro verecundis ꝛ
pauperib⁹ nuptijs dicens. fi
li vinum nō habēt. Johānis

ij.ca. Quinto locuta eſt miniſtris eos inſtruendo de obediencia dicens. quodcunqꝫ dixerit vobis facite. Johan. ij. capi. Sapientes ſunt aliquando meretrices. nam raab meretrix nuncios ioſue prudenter abſcondit. Joſue ſecundo. Magdalena ſapiēter ad pedes ihesu ſtetit quia remiſſionem peccatorum ibidem primo inuenit. Luc. vij. Secundo exhibuit criſto debitam ⁊ deuotam reuerenciā lauando tergendo ⁊ vngēdo pedes ſaluatoris. Luce. vij. Tercio audiuit diuinā ſapienciam ⁊ ſedebat ad pedes dn̄i ⁊ ibi audiedat verbū illius Luc. x. Quarto obtinuit fratris ſui lazari reſurrectōz. Johā. xj.

De ſacra ſcriptura

Sacra ſcriptura ꝯtinet
Teſtamētum vetuſtatis cōtētiuum figurarum.
Sacramentuz nouitatis expreſſiuū doctrinarum

Acra ſcriptura diuiditur in duas ꝑtes ſcilicet ī vetus ⁊ nouum teſtamentū. Vetus autem teſtamentum diuiditur in quatuor partes ſcd̄m quatuor que pertinent ad vitam ſpiritualem in qua per ſcripturaz reformamur. Vita nāqꝫ ſpiritualis in preceptis tribuitur. in exemplis oſtendit in monitionibus ꝓmouetur in predicationibus ꝑficitur. Ideo quatuor ſunt partes ſcripture veteris teſtamenti. ſcilicet lex preceptorum. hiſtoria exemplorum. ſapiētia monitionum. prophetia predicationum. Lex preceptoꝝ continet quinqꝫ libros ſcd̄m ꝙ quinqꝫ requirūtur in preceptis. Primo quibus precepta traduntur ⁊ ideo ponitur primus liber vbi legem recipientium generatio ſcribit. videlicet Geneſis. Secundo que precepta precipi